

BAZEN BAHAR*

MELİSA KESMEZ, Eylül 1980'de İstanbul'da doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi'nde Sosyoloji okudu. Bir dönem Londra'da yaşadı. Çeşitli dergi ve gazetelerde yazıları ve söyleşileri yayımlandı. Çeviriler yaptı. İstanbul'da yaşıyor. Keriman isimli bir kedisi var. Yazarın ilk kitabı *Atları Bağlayın Geceyi Burada Geçireceğiz* (2014), yine yayınevimiz tarafından yayımlanmıştır.

***SEL YAYINCILIK**

Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel. (0212) 516 96 85

<http://www.selyayincilik.com>
E-mail: halklailiskiler@selyayincilik.com

SATIŞ - DAĞITIM:

Çatalçeşme Sokak, No: 19, Giriş Kat
Cağaloğlu - İstanbul

E-mail: siparis@selyayincilik.com
Tel. (0212) 522 96 72 Faks: (0212) 516 97 26

***SEL YAYINCILIK: 736**
ISBN 978-975-570-756-3

BAZEN BAHAR

Melisa Kesmez

Öykü

© Melisa Kesmez, 2015

© Sel Yayıncılık, 2015

Genel Yayın Yönetmeni: İrfan Sancı

Editör: Bilge Sancı

Kapak tasarım ve teknik hazırlık: Gülay Tunç

Birinci Baskı: Kasım 2015

İkinci Baskı: Kasım 2015

Üçüncü Baskı: Şubat 2016

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası
Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203
Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Sertifika No: I1931

Melisa Kesmez

Bazen Bahar

Öykü

Yarım kalan

Lacivert yorganın altındaydınız. Ağır aneanne yorganı. Sabaha birkaç saat vardı. Bütün gece avlanmış bir hayvan gibi karşılıyordunuz yeni günü. Güneş dağların arkasından yükselirken, kalpleriniz teneffüs zilini duyar duymaz bahçeye fırlayan ilkokul öğrencileri. UFO'nun turuncu ışığında aydınlanan yüzüne baktın. Sırtüstü uzanmıştı. Elini göğsüne koydun. Ellerinin ne işe yaradığını ilk kez öğreniyordun sanki. Nefes alıp tuttu bir süre, sonra sakince verdi. Göğsü şişti, avcunun içini doldurdu önce, sonra söndü. Ayağa fırladı birden. Odanın karanlık köşesinden tıkırtılarını duydun, sırt çantasında bir şeyler arıyordu. Doğrulup, sırtını serin pürüklü duvara yaslayıp komidinin üzerindeki sigara paketine ve kibrite uzandın. Gün ışığı perdenin aralığından içeri sızıyordu ağır ağır, eşyanın kenarını çiziyordu. UFO'nun erişemediği köşeleri aydınlanıyordu odanın sakince, enkaz görünür oluyordu. Sabahın acelesi yoktu hiç. "Hah, buldum!" dedi sonra. Ne bulduğunu merak etmedin. Nesneler dünyasıyla işin yoktu o an. Dünyada değildin. Altındaki yatağı çekseler düşmeyeceğin kesindi. Belki süzülürdün. Dalından sessizce kırılıp kendini aşağı bırakan bir sonbahar yaprağı kadar hafiftin. Ne olacaksa olsundu.

“Yanıma gel.”

Bir siluet yatağa doğru yaklaşır yorganın ayak ucundan iki kişilik mağaranıza daldı, yukarı tırmanır seni buldu. Elindekini gösterdi, “Sana getirdim.” Avuç içi kadar bir Poseidon heykeli. Koskoca tanrıyı avcunun içinde tutmak garipti. Öptün, önce Poseidon’u.

“Kalacak mısınız?” dedin. Cevap vermedi.

Sabah gözünü açtığında yanında yoktu. Çarşafın üzerindeki izlere baktın. Gecenin kumdaki ayak izleri. Gün doğana dek yanıp durmuş bir savaş gemisinin, sabahın ilk ışıklarını karşılayan kapkara gövdesi gibi, hâlâ tütüyordu yatak. Sen, kıyıda yan yatmış bir yelkenli, beyaz, her şeyi uzaktan seyrediyordun. Batacak mısın, kestiremiyordun. Ona kalbini kırması için gereken tüm izinleri verdiğini düşündün. O şahaneliğe çamurlu ayaklarıyla girip ortalığı savaş alanına çevirmesine. Atını bağladığın tüm ağaçları kökünden sökmesine. Ama bunu sadece onun elinden kedere bile razı olduğun için yapıyordun. Çünkü insanın bazen narin boynunu uzatıp birinin keskin kılıcının önüne, ölüme bile karşı gelemediğini iyi biliyordun.

Parmağının ucuyla çarşaftaki izleri takip ettin. Çizgilerin çizildiği anları bulmaya çalıştın kumaşın üzerinde. “Bak, tam şurada sarılmışız.” “Tam şurada öpmüş beni.” “Şurada düğmelerini bulmuş elbisemin.” Yastıkta bıraktığı çukuru kokladın. Bir kitabın arasına kurumaya bırakılmış bir çiçek. Unutmabeni çiçeği. Hiç görmedin, hiç koklamadın, nasıl bir çiçek bilmiyordun. Ama adını seviyordun.

İçeriden bir tıkırtı duydun sonra. Kedi? Mutfaktan geliyordu. Taşın üzerinde çıplak ayak sesleri. Tatlı bir Yunanca. Sesi güzel değildi ama bazı şarkıları kendine yakıştırmayı iyi biliyordu. Ege’de arabayla dağlarda dolanırken radyonun yakaladığı Yunanca ezgiler geldi aklına. Ülke sınırlarının nerede başlayıp nerede bittiğine kulak asmayan şarkılar. Üniformanın dur diyemediği buzuki. Elinde iki fincan, odanın kapısında belirdi.

Çıplaktı. Saçları ıslak. Az önce denizden çıkıp gelmiş bir balık. Onu denize geri mi atmalıydın?

Fincanları komidinin üzerine bıraktı. Yanına uzandı. Uykulu bir nefesti şimdi kulağında. Heykeli dikilmeli bu kokunun dedin içinden. Michelangelo'nun David'i. Mermer bloğun içinde saklı kusursuzluğu bulup çıkarmalı. Resmi yapılmalı ya da. Van Gogh'un Yıldızlı Gece'si. Gözlerini kapatıp sadece hayal ederek çizilmeli. Uğruna bir tapınak inşa etmeli asıl. Gaudi'nin Sagrada Familia'sı. Tamamlanmayan şeyleri seviyordun.

"Gidecek" diye düşündün, adın gibi emindin buna. Kalmak için gelmemişti. Kalmak için yaratılmamıştı. Bazı insanlara "kal" demekle "öl" demek aynı şeydi sanki. Sadece o geceyi hiç unutmamasın istedin.